

ikke. Naar vi ville tænke paa eller blot rejse Tanken om at komme tilbage til Tilstanden før Næringsloven af 1857, saa ville vi ikke kunne paavise Støtte derfor fra noget Land i Europa. Nu siger imidlertid den ærede Ordfører for Forslagsstillerne: Ja, men saa svares der i hvert Tilfælde Næringsafgift af de udenbys boende næringsdrivende. Det tror jeg ogsaa, der gøres afskillige Steder, men det er navnlig, hvad jeg vil kalde Licensafgifter, d: saadanne mindre Afgifter som, at der svares forhøjede Borgerstabspenge eller Borgerstabspenge hvert Aar, eller mindre Afgifter af lignende Bestaffenhed; det er i alt Fald Afgifter, som ikke have nogen Betydning og ikke kunne sammenstilles med den Afgift, der foreslaas her ved det foreliggende Forslag. Noget ganske andet er det, at man forskellige Steder i Udlandet kender til et Skattesystem efter en Bestatning af Erhvervsilden. Dette er saaledes Tilfældet i Frankrig og Italien; hvor der er en saadan Erhvervsstat til Staten, og den gennemføres med et meget stort Apparat. Som Følge deraf paalægges der Næringerne i den enkelte Kommune uden Hensyn til, hvor vedkommende Næringsdrivende bor, den samme Stat efter de samme Principper, og Skatten bliver betydelig høj. Her opnaar man jo ganske vist dette, at de næringsdrivende komme til at betale samme Stat, enten de saa bo i Kommunen eller ej. Men det vil let ses, at det er ikke det Tilfælde, hvorfra vi skulle søge et Forbillede til, at man paalægger en særskilt Afgift, som ikke betales af de Næringsbrugere, der have Bopæl i Kommunen. Det er et andet Skattesystem, men det er ikke en særlig Stat som den, hvormed her er Spørgsmaal. Jeg tror, noget lignende er Tilfældet i England; i alt Fald findes der en Indkomstskat til Staten, der ogsaa hviler paa en Bestatning af Erhvervsilden. I Tyskland er der en ren Indtægtskat, som tillader, at man kan dele Indtægten, og derfor har man dernede en Regel om, at naar nogen driver Næring uden for sin Kommune, saa faar Næringskommunen Stat af den Del af Indtægten, der falder i denne Kommune, men dog saaledes, at der er bevaret en vis Fortrinsret for Opholdskommunen til altid at faa en Brøkdel af den samlede Stat. Men det er som sagt noget ganske andet, naar vi her staa over for helt andre Skattesystemer, som i deres Virkning lede til, at de næringsdrivende blive stilledes lige, enten de bo i Kommunen eller ikke. Men et Forbillede til en Lov som den, der her foreligger Forslag til, tror jeg ikke, man vil kunne finde noget andet Sted. For saa vidt

er altsaa Forslaget noget nyt, men derfor kunde det jo meget vel være godt, det er for saa vidt heller ikke nogen Indvending, jeg gør imod det. Skulde jeg imidlertid karakterisere det Forslag, der her foreligger, vilde jeg sige, at det er en Stattelov, hvis Formaal ikke er at skaffe Kommunen Bederlag for sine Udgifter, men derimod at værne den mindre Handel imod Kapitalens Overmagt, og det Middel, som denne Stattelov bruger, er da at paalægge Individet fuld Indtægtsstat til Opholdskommunen og samtidig fuld Næringsstat eller Erhvervsstat til Næringskommunen. Forslaget omfatter jo forskellige Tilfælde. Det omfatter dels en Bestatning af de næringsdrivende, der ikke bo i selve Kommunen, dels en Bestatning af Aktieselskaber, alt sammen under Forudsætning af, at de paagældende drive Detailhandel. Hvad nu det første angaar, altsaa de næringsdrivende, der ikke bo i Kommunen, tror jeg, at man her bør sondre imellem, om de paagældende næringsdrivende kun drive Næring eet Sted, eller om de drive Næring flere Steder. Hvis de kun drive Næring eet Sted, saa vil man i Reglen ikke finde et saadant Forhold som det, man netop vil ramme ved det foreliggende Forslag. Dette, at en Mand bor uden for den Kommune, hvori han driver Næring, kan jo slet ikke vække nogen Formodning om, at denne Mand skulde være i Besiddelse af nogen større Kapital; her er som Regel ikke Spørgsmaal om et Angreb fra Kapitalens Side imod Detailhandelen i Byerne. Ikke heller kan man sige, at her finder Invasion Sted; tværtimod, det er næsten altid Tilfældet, at den paagældende har begyndt med at drive Næring i Kommunen, medens han har opholdt sig der, men senere flytter bort fra Kommunen, at han altsaa netop udvander fra Kommunen. Og Grundene hertil kunne være mange. Det kan være saa langt fra, at han er Kapitalist, at han netop drager bort fra Kommunen, fordi han har Uanselighed ved at eksistere der; han giver Afkald paa de Goder, som den større Kommune stoffer ham, og vandrer ud til en mindre Kommune ved Siden af, hvor han i det hele kan leve billigere, ikke alene svare mindre Stat, men ogsaa leve under fordeligere Forhold. Og endelig have vi det Tilfælde, som ligger os saa meget nær, nemlig Forholdene her ved Kjøbenhavn, hvor Grænsen mellem Kjøbenhavn og de omliggende Kommuner efterhaanden er bleven revet ned, saaledes at Følt til sidst ikke ville vide, om de bo paa Kjøbenhavns Grund eller ikke, naar det da ikke var Tilfældet, at de saa deres Stattebillet, og se, at de bestattes